

Sărutul

Caprar Florin

Spre seară a fost atunci, demult.
Părea o seară ca oricare,
Când luați de-a vieților tumult
Ne-am cunoscut din întâmplare.

Parcă venisei dintr-un vis ,
Frumoasă, ageră, sprintară,
Ce îmi fusese-odat' promis
În vremuri de odinioară .

Vrăjit de frumusețea ta
În ochii tăi eu m-am pierdut ,
Privirea ce n-o pot uita
M-a fermecat de la-nceput.

Iar buzele-ți mișcau alene-n
Cuvinte poate fără rost ,
Răspunsul meu la-a tale vorbe
Sărutul meu duios a fost .

Simțeam dulceața gurii tale,
Aroma fragedă, savoarea ,
Pierdut eram în-o visare ,
Ardeam acum de nerăbdarea

Să te cunosc, să-ți simț făptura,
Întreaga-ți formă diafană,
Dar nu-mi puteam desprinde gura
De gura ta de fetișcană.

Mă subjuga ființa ta,
Eram deplin legat de ține,
Nici când nu voi putea uita
Gurița ta cu-arome fine.

Ne-am cunoscut din întâmplare,
În parc, pe-alee, la plimbare,
În gând ți-am dat o sărutare,
Necunoscuto oarecare.

Căprar Florin